

10 προτάσεις για τη βιομηχανία

Έχουν περάσει ήδη κοντά στα οκτώ χρόνια από την έναρξη της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2007, που ουσιαστικά αποσυντόνισε την παγκόσμια οικονομία και την παρέσυρε αρχικά σε στασιμότητα και ακολούθως σε ύφεση. Το 2009, η κρίση έγινε ελληνική και ευρωπαϊκή, αφού ανέδειξε τις ανισορροπίες στην Ελλάδα και τις ατέλειες της Ευρωζώνης. Η κρίση, ευτυχώς, οδήγησε την Ελλάδα στην αντιμετώπιση των χρόνιων στρεβλώσεων στο οικονομικό και παραγωγικό της σύστημα και την έφερε προ των ευθυνών της, για την αντιμετώπιση των οικονομικών αδιεξόδων της χώρας.

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση *δεν θα σας υπενθυμίσω τις παρεμβάσεις μας για τη βιομηχανία και τη Βόρεια Ελλάδα κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90) μιλούσε έντονα, μάλιστα από το 2005, για το σχεδιασμό και την εφαρμογή συγκεκριμένης βιομηχανικής πολιτικής για τη χώρα. Στη συνέχεια, την περίοδο 2008-2013, οι παρεμβάσεις μας για τη βιομηχανική πολιτική στη χώρα συμπληρώθηκαν με την πρόταση για την επαναφορά της μεταποίησης στο επίκεντρο της αναπτυξιακής πολιτικής. Είναι αυτό που οι οικονομολόγοι ονομάζουν διαρκώς «αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της χώρας» για το οποίο ο ΣΒΒΕ μιλούσε πριν ξεκινήσει η οικονομική κρίση. Μέχρι σήμερα πραγματικά αναζητούμε τις κυβερνητικές αποφάσεις που θα δώσουν ελπίδα επιβίωσης και προοπτικής στην εγχώρια βιομηχανία και θα υιοθετήσουν τα όσα συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διάσωση της μεταποίησης.

Στον ΣΒΒΕ γνωρίζουμε εδώ και πολλά χρόνια ότι το νέο επιχειρηματικό περιβάλλον που θα διαμορφωθεί μετά την κρίση θα είναι πραγματικά και ουσιαστικά διαφορετικό απ' τα όσα γνωρίζαμε και βιώναμε τα προηγούμενα χρόνια. Γι' αυτό επιμένουμε διαχρονικά στη γρήγορη προσαρμογή των κυβερνητικών πολιτικών στα συμβαίνοντα, που έμπρακτα ενισχύουν τη πραγματική οικονομία, και κατά προτεραιότητα τη ξεχασμένη από την πολιτεία βιομηχανία.

Ξαναθυμίζω, λοιπόν, μερικές από τις προτάσεις μας που θα έπρεπε να έχουν υλοποιηθεί, και δυστυχώς μέχρι σήμερα, ενώ η πολιτεία έχει αναγνωρίσει την αξία τους και την εφικτότητα της υλοποίησής τους, εντούτοις δεν έχει λάβει ακόμη τις απαραίτητες αποφάσεις για να τις κάνει πραγματικότητα:

1. Δημιουργία «Εθνικού Συμβουλίου Βιομηχανίας».
2. Πρόταση εναλλακτικής στήριξης της ρευστότητας κατά το πρότυπο της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.
3. Εξορθολογισμός του κόστους ενέργειας.
4. Κατάργηση μη ανταποδοτικών τελών και επιβαρύνσεων
5. Συμφιτισμός των οφειλών των επιχειρήσεων προς το κράτος, με τις οφειλές του κράτους προς τις επιχειρήσεις.
6. Έλεγχος αγοράς και προστασία ελληνικών προϊόντων από απομιμήσεις που παράγονται σε τρίτες χώρες.
7. Παροχή εγγυήσεων και προεξόφληση απαιτήσεων για εξαγωγές.
8. Εξυγίανση του συστήματος πληρωμών και μεταχρονολογημένες επιταγές.
9. Σχέσεις της βιομηχανίας με τις αλυσίδες λιανικού εμπορίου.
10. Αποτελεσματική άσκηση οικονομικής διπλωματίας κατά το πρότυπο άλλων χωρών.

Δυστυχώς η λίστα με αυτά που δεν έγιναν τα περασμένα χρόνια είναι πολύ μεγαλύτερη απ' αυτή που προανέφερα.